ÎN PRAGUL FALIMENTULUI?

BOTAFOGO, FLUMINENSE, VASCO — ÎȘI VÎND STADIOANELE!

Ne-am ocupat, în numărul trecut al revistei, de **cîteva probleme ale fotbalului brazilian. Iată, de data asta, o serie de extrase dintr-un recent articol publicat în bilunarul parizian „Miroir du Football" de ziaristul Hans Henningsen, tot despre fotbalul din această parte a lumii.**

După ce arată că, în clipa de față, selecționata națională rămîne marea preocupare a brazilierilor și că turneul pe care-l va întreprinde în Europa ridică probleme delicate în fața celor ce sînt însărcinați cu pregătirile ei, că publicul brazilian nu poate să admită înfrîngerea acestei echipe care nu a pierdut de 34 de ori, Hans Henningsen [illegible] că și în Brazilia, recunoscută altădată pentru calea ofensivă pe care a ales-o fotbalul său, își fac loc tendințele defensive. **E-le au început să se manifeste odată cu Mini-cupa mondială organizată în vara trecută și au trecut și în campionatul național. În sprijinul afirmației sale ziaristul aduce cîteva cifre : în cele 325 de meciuri ale fazei preliminare a campionatului, au fost marcate 669 de goluri (deci o medie de două goluri de meci, ceea ce este foarte puțin). 64 de partide s-au încheiat cu scorul de 0—0, 67 cu 1—0 și 41 cu 2—0. Scoruri de necrezut cu cîțiva ani în urmă. În cursul campionatului, chiar echipele considerate ca cele mai ofensive — ca de pildă Palmeiras, Santos și Cruzeiro — s-au arătat „prudente", abuzînd de păstrarea balonului la mijlocul terenului pe baza unei așezări 1—4—4—2. Cert, atunci cînd victoria constituia un imperativ, acest dispozitiv a fost modificat și echipe ca Botafogo, Sao Paulo și Flamengo au jucat de maniera ofensivă obișnuită. De altfel, pe măsură ce campionatul atingea fazele sale superioare, jocul mai ofensiv își găsea reflectarea în scorurile mai... bogate.**

Palmeiras, campioana, **și-a dovedit valoarea, practicînd un fotbal spectaculos și aplaudat. Dar oricare ar fi calitatea soccerului oferit de deținătoarea titlului, este sigur că fotbalul brazilian traversează în clipa de față o criză pe planul jocului colectiv, predominant fiind stilul defensiv. Faptul n-a dat încă naștere valului de veritabile violențe ca în Europa, scrie H. Henningsen, dar niciodată pînă acum n-au fost atîția jucători eliminați de pe teren ca în campionatul pe 1972. Conform celor spuse de Arnaldo Cesar Coelho, cel mai bun arbitru brazilian, greșelile comise de jucători țin mai puțin de categoria formațiilor, cît sînt greșeli destinate a stopa jocul pentru... regăsirea suflului ! Pentru că, contrar ideii pe care Coutinho a răspîndit-o în lume cu prilejul conferințelor sale, adoptarea „testului Cooper" n-a metamorfozat fizic fotbaliștii brazilieni, care rămîn foarte slab pregătiți din acest punct de vedere. Și asta fiindcă n-au timp să se antreneze, datorită calendarului foarte încărcat și a nenumăratelor deplasări.**

Această criză — care afectează jocul — are consecințe economice dezastruoase, domeniu în care criza fotbalului din Țara Amazoanelor, atinge punctul său cel mai ascuțit. Într-adevăr, cea mai mare parte a marilor cluburi sînt datoare pînă în gît. Ele datorează bani la impozite, jucătorilor lor, funcționarilor lor, băncilor, altor cluburi, proprilor lor conducători. Ceea ce nu împiedică, însă, cumpărarea de jucători pentru care se plătesc sume considerabile și cărora li se oferă în mod curent venituri princiare. De unde să scoți atîția bani ? La Sao Paulo, publicul este fidel pentru că el nu are o plajă ca la Rio, pentru a înlocui fotbalul. Dar, la Rio, se pare că cluburile nu au alte posibilități să-și plătească datoriile decît vînzînd stadioanele lor unor societăți imobiliare. Este cazul cluburilor Botafogo, America, Fluminense. Vasco va vinde din terenurile care îi aparțin, Flamengo va ceda o parte din stadionul său unei societăți de vînzare a benzinei, America din Belo Horizonte își va vinde cu două milioane de dolari stadionul său pentru a-și plăti datoriile ; lui Botafogo i s-au oferit 40 de milioane de dolari pentru terenul său.

Dar, de pe acum, toate aceste cluburi, arată amintitul ziarist în reportajul său, vorbesc de cumpărarea de noi jucători. Nu mai puțin de patru echipe și-l dispută pe Dario, trei cluburi se luptă pentru Lula, care a anunțat că vrea să plece de la Fluminense. Și se mai vorbește, de asemenea, de recrutarea de fotbaliști din Argentina, cu toate că plecările neașteptate din Brazilia ale lui Luis Artime și Perfumo au răcit puțin relațiile dintre federațiile celor două țări.

„După cum vedeți, există umbre neliniștitoare...", își încheie rîndurile sale, Hans Henningsen.

FOTBALUL CUCEREȘTE LUMEA NOUĂ...

...DAR ÎNTÎMPINĂ — ÎNCĂ — MULTE DIFICULTĂȚI

• O ORGANIZARE STIL „BUSINESS" PENTRU BUSINESS • UN FOST INTERNAȚIONAL GALEZ ÎNCEARCĂ SĂ REDRESEZE SITUAȚIA FOTBALULUI DIN SUA • EXISTĂ TALENTE, DAR NU ȘI UN CAMPIONAT

Larga audiență de care s-a bucurat turneul final al campionatului mondial de fotbal din 1966 a dat serios de gîndit unor oameni de afaceri de peste ocean. În anul imediat următor, ei s-au decis să relanseze sportul cu balonul rotund în S.U.A., firește nu cu intenția de a îmbogăți paleta jocurilor sportive practicate între Atlantic și Pacific ci cu scopul — declarat — de a face din el un „business" sau măcar un suport pentru afacerile lor.

„Noi vindem (sic) sportul", mărturisea președintele Ligii nord-americane de fotbal unui ziarist din Lumea veche. Și se explica astfel : **„Am scris oamenilor de afaceri explicîndu-le că fotbalul este cel mai popular sport din lume. Cu alte cuvinte am vrut să-i convingem că este mai bine să trimitem în Europa echipe de fotbal decît agenți de publicitate. După părerea noastră, „soccerul" are mari avantaje comerciale".**

★

Concepînd și organizarea activității fotbalistice tot ca un „business", grupul oamenilor de afaceri americani s-a preocupat să pună pe picioare un campionat profesionist, marea majoritate a echipelor bizuindu-se pe jucători „de import". Dar publicul nu a simțit nici un fel de atracție pentru disputele dintre acești mercenari ai fotbalului și după numai un an — în 1968 — echipele ligii profesioniste au început să se destrame. Fotbalul înregistra un nou eșec pe pămîntul Lumii noi. S-a recurs, atunci, la un european pentru a salva ceea ce se mai putea din soccerul-business. Și astfel, în 1969, N.A.S.L. (Liga soccerului nord-american) s-a ales cu un președinte din patria fotbalului : **Phil Woosnam,** care a jucat de 17 ori în reprezentativa Țării Galilor. Acesta a reușit să-i convingă pe respectivii oameni de afaceri că ei au pornit să construiască activitatea fotbalistică nu începînd cu temelia ci cu... acoperișul.

Ca atare, s-a renunțat la profesional pur adoptîndu-se un statut semi-profesionist, s-a prevăzut ca fiecare echipă să aibă, în mod obligatoriu, cel puțin doi jucători din S.U.A. sau Canada, prevăzîndu-se ca an de an numărul elementelor autohtone să sporească.

Phil Woosnam a adresat autorităților municipale o circulară prin care le roagă să sprijine fotbalul fiind **„cel mai bun sport pentru organismul omului, un sport necostisitor pe care toată lumea îl poate practica".**

Este interesant de reținut faptul că tineretul nord-american n-a rămas indiferent față de acest sport. El consideră că „soccerul" le permite, mai mult decît baschetul sau fotbalul american, să-și desfășoare fantezia creatoare. În ultimele vacanțe de vară s-au organizat, în diferite centre din S.U.A., tabere pentru tinerii fotbaliști (16—18 ani). În aceste tabere, „ucenicii" balonului rotund fac o pregătire sistematică (programul cuprinde, două antrenamente pe zi) sub supravegherea unora dintre cei mai buni tehnicieni din S.U.A.

Doi din cei mai apreciați antrenori, Al. Miller și Robert Mc Nulty, și-au manifestat satisfacția pentru nivelul tehnic atins de „elevii" lor. În același timp, ei au ținut să își exprime regretul că experiența competițională a acestora nu se poate îmbogăți deoarece întinderea teritoriului nu îngăduie organizarea unui campionat și pentru formațiile de tineret. Speranțele se îndreaptă spre universități, în general foarte receptive la problemele sportului, dar studenții care au calități fizice preferă, încă, fotbalul american și baschetul, ramuri ce oferă atracția profesionismului, celor ce nu reușesc să-și creeze o situație socială în domeniul pentru care s-au pregătit în facultățile respective.

După cum se vede, fotbalul cucerește Lumea nouă cu destule dificultăți. **„Este necesară o schimbare de mentalitate** — scria recent ziarul elvețian „Semaine sportive" — **pentru ca fotbalul să ajungă și acolo tot atît de popular ca în Europa".**

Chiar dacă soccerul american a ratat calificarea în campionatul mondial — 1974, optimiștii care întreține interesul pentru acest sport — deocamdată mai mult pe coasta de est a S.U.A. — afirmă că în 1978 ar fi posibil ca turneul final al C. M. să includă și reprezentativa Statelor Unite. Și în acest sens se fac noi eforturi. La St. Louis a luat ființă, de exemplu, un centru de tineret care are un program foarte complex de pregătire eșalonat pe... șase ani. **Dettmar Cramer,** un apreciat specialist în probleme de antrenament al F.I.F.A.-ei i-a văzut pe tinerii fotbaliști la lucru și a afirmat că printre ei se află talente remarcabile.

Rămîne ca viitoarele confruntări internaționale ale selecționatei S.U.A. să confirme dacă și în această țară fotbalul a atins un nivel competitiv în arena mondială.

Sebastian BONIFACIU

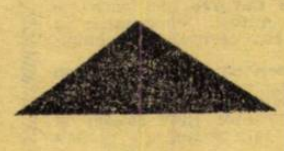

Meci între echipe de copii disputat în deschidere la o partidă din cadrul Ligii nord-americane (N.A.S.L.)

INOVAȚII ÎN FOTBALUL SOVIETIC

Iarna a făcut să înceteze orice fel de activitate pe stadioanele din Uniunea Sovietică. Fotbaliștii își pregătesc însă noul sezon în sală sau în regiunile mai calde din țara lor. Pentru că, în ciuda ultimelor asalturi ale zăpezilor și gerului, fotbalul revine la ordinea zilei și noul campionat se apropie cu pași repezi.

Dacă pe stadioane activitatea a încetat, federația unională în schimb, s-a dovedit harnică și se prezintă în noul an cu o serie de noutăți. Una dintre ele, am anunțat-o mai demult. Este vorba de interzicerea meciurilor egale în campionat. Dar iată și alte noutăți : deschiderea sezonului se va face cu 16-imile Cupei U.R.S.S. Ele se vor juca cu tur-retur, la datele de 15 martie și 1 aprilie. Principiul meciurilor tur-retur se aplică tuturor fazelor cupei, în afara finalei. Echipele învingătoare vor fi desemnate ținîndu-se seama de totalul punctelor realizate în cele două întîlniri. În caz de egalitate, intră în discuție diferența dintre golurile marcate și cele primite. În cazul unei noi egalități vor fi luate în considerație golurile înscrise în deplasare. În sfîrșit, dacă două echipe continuă să fie la egalitate se va recurge la o prelungire de 30 de minute la finele jocului retur și în cazul în care persistă egalitatea, la executarea de lovituri de la 11 m.

Campionatul va începe la 7 aprilie. Participă 16 echipe, **Pahtakor Taşkent** și **Şahtior Donețk** luînd locul formațiilor **Lokomotiv Moscova** și **Neftci Baku,** retrogradate în divizia secundă. De anul acesta intră în vigoare o nouă prescripție a federației care a decis ca partidele de campionat să se dispute numai sîmbăta și duminica pentru a permite o mai mare stabilitate programelor de pregătire ale diverselor echipe. Clasamentul se va întocmi ca și pînă acum, o singură inovație fiindu-i adusă : se va juca un meci în cazul în care două echipe se găsesc la egalitate de puncte pe locurile 1 și 2 în clasament. Aceasta pentru desemnarea echipei campioane.

OBOSITUL CLOUGH

Brian Clough, antrenor al lui Derby County, campioana Angliei și unul dintre personajele cele mai extraordinare ale fotbalului englez, are de gînd să-și schimbe profesiunea. **„De mai multe luni,** explică el, **caut să muncesc într-un alt domeniu decît fotbalul. Dorința mea a devenit mai puternică de cînd Derby a cucerit titlul. Nu știu încă ceea ce voi face, cu ce mă voi ocupa, dar sufăr acum mai mult ca înainte datorită tensiunii și presiunii jocurilor. Nu doresc ca fotbalul să domine viața mea, să mă îmbolnăvească. Și apoi doresc să-mi petrec mai mult timp cu familia mea".**

Cu toate astea, **Brian Clough** a semnat, cu două luni în urmă, un nou contract pe cinci ani cu Derby. Echipa sa, aflată în partea superioară a clasamentului campionatului englez și sfert-finalistă a C.C.E. „merge" bine. Dar **Clough** este obosit. Clubul a anunțat că îi va acorda o vacanță mai lungă și va decide, apoi, asupra viitoarei colaborări.

Competițiile atît de dese, cu pasiunile ce le stîrnesc, uzează mulți oameni în clipa de față.

Carnet extern

U.E.F.A. ȘI RECLAMA COMERCIALĂ

După cum s-a anunțat la timpul potrivit, finala de anul acesta a Cupei cupelor nu se va mai disputa, la 16 mai, la Paris, ci, la aceeași dată, la Salonic, în Grecia. Sînt cunoscute și motivele pentru care U.E.F.A. a hotărît această transmutare a finalei. Le reamintim : conducătorii fotbalului francez au declarat că nu pot pune la dispoziție noul stadion Parc des Princes fără ca el să nu fie „împodobit" cu reclame. Asta pentru că reclamele firmelor comerciale contribuie, datorită veniturilor aduse, la scoaterea cheltuielilor ocazionate de organizarea amintitei finale. În căutarea unui teren propice, forul european al fotbalului s-a oprit la stadionul din Salonic.

A fost, aceasta, prima urmare a hotărîrii luată de susamintitul organism de a face să dispară, din stadioane și de pe echipamentul jucătorilor, orice fel de reclame la competițiile organizate de U.E.F.A. Într-adevăr, Uniunea asociațiilor europene de fotbal a interzis în mod riguros — și a revenit cu o decizie care întărește hotărîrea luată — în cadrul competițiilor europene orice fel de publicitate pe tricouri, chiloți, ghete sau jambiere. S-a lovit, U.E.F.A., de împotrivirea unor țări unde există o anumită libertate în acest domeniu, în timp ce altele, într-un spirit de prevedere cuminte, se apără contra pericolelor decurgînd din influența care ar putea fi exercitată, asupra rezultatelor sportive, prin această manieră, de cercurile comerciale. Comisia de control și de disciplină a U.E.F.A. ține ca participanții la competițiile organizate de U.E.F.A. să știe că ea urmărește în mod strict aplicarea hotărîrii sale. S-a hotărît, în altă ordine de idei, ca cei în culpă să fie amendați. Și dacă două cluburi au fost recent pedepsite, după cum anunță, fără a numi cele două echipe, buletinul de informații nr. 31 al U.E.F.A., s-a ținut seama de circumstanțele atenuante pe care acestea le-au adus. Dar jucătorii pe al căror echipament se află înscrise inscripții publicitare (mărcile unor case comerciale, însemnele acestora etc.), sînt obligați să-și schimbe ținuta înaintea oricărui meci disputat în cadrul competițiilor U.E.F.A.

Iată o hotărîre pe care orice spectator, orice iubitor al fotbalului nu poate decît să o aplaude.

Mircea TUDORAN